

Gn kapitola 3.

[1] Nejzchytralejší ze vší polní zvěře, kterou Hospodin Bůh učinil, byl had. Řekl ženě: "Jakže, Bůh Vám zakázal jíst ze všech stromů v zahradě?" [2] Žena hadovi odvětila: "Plody ze stromů v zahradě jíst smíme. [3] Jen o plodech ze stromu, který je uprostřed zahrady Bůh řekl: 'Nejezte z něho, ani se ho nedotkněte, abyste nezemřeli.'" [4] Had ženu ujišťoval: "Nikoliv, nepropadnete smrti. [5] Bůh však ví, že v den, kdy z něho pojíte, otevřou se vám oči a bude jako Bůh znát dobré a zlé." [6] Žena viděla, že je to strom s plody dobrými k jídlu, lákavými pro oči, strom slibující vševedoucnost. Vzala proto z jeho plodů a jedla, dala také svému muži, který byl s ní, a on též jedl. [7] Oběma se otevřeli oči: poznali, že jsou nazí. Spletli tedy fíkové listy a přepásali se jimi. [8] Tu uslyšeli hlas Hospodina Boha procházejícího se po zahradě za denního vánku. I ukryli se člověk a jeho žena před Hospodinem Bohem uprostřed stromů v zahradě. [9] Hospodin Bůh zavolal na člověka: "Kde jsi?" [10] Od odpověděl: "Uslyšel jsem v zahradě tvůj hlas a bál jsem se. A protože jsem nahý ukryl jsem se." [11] Bůh mu řekl: "Kdo ti pověděl, že jsi nahý? Nejedl jsi z toho stromu z něhož jsem ti zakázal jíst?" [12] Člověk odpověděl: "Žena, kterou jsi mi dal, aby při mě stála, ta mi dala z toho stromu a já jsem jedl." [13] Proto řekl Hospodin Bůh ženě: "Cos to učinila?" Žena odpověděla: "Had mě podvedl a já jsem jedla." [14] I řekl Hospodin Bůh hadovi: "Proto žes to učinil buď proklet, vyvržen ode všech zvířat a ode vší polní zvěře. Polezeš po břiše po všechny dny svého života žrát budeš prach. [15] Meze tebe a ženu položím nepřátelství, i mezi símě tvé a símě její. Ono ti rozdrtilí hlavu a jemu rozdrtilíš patu." [16] Ženě řekl: "Velice rozmnožím tvé trápení i bolesti těhotenství, syny budeš rodit v utrpení budeš dychtit po svém muži, ale on nad tebou bude vládnout." [17] Adamovi řekl: "Uposlechl jsi hlasu své ženy a jedl jsi ze stromu z něhož jsem ti zakázal jíst. Kvůli tobě nechť je země prokleta; po celí svůj život z ní budeš jíst v trápení. [18] Vydá ti jenom trní a hloží a budeš jíst polní byliny. [19] V potu své tváře budeš jíst chléb, dokud se nenavrátíš do země z níž jsi byl vzat. Prach jsi a v prach se navrátíš." [20] Člověk pojmenoval svou ženu Eva (to je Živa), protože se stala matkou všech živých. [21] Hospodin Bůh udělal Adamovi a jeho ženě kožené suknice a přioděl je. [22] I řekl Hospodin Bůh: "Teď je člověk jako jeden z nás, zná dobré a zlé. Nepřipustím, aby vztáhl ruku po stromu života, jedl a byl živ navěky." [23] Proto jej Hospodin Bůh vyhnal ze zahrady v Edenu, aby obdělával zemi z níž byl vzat. [24] Tak člověka zapudil. Východně od zahrady v Edenu usadil cheruby s míhajícími se plamenným mečem, aby střežili cestu ke stromu života.